

NADIA

Cia. La conquesta del Pol Sud

“Després de cada nit hi ha un dia”

27 d'abril a les 21.00 h de 2019
Teatre Auditori de Granollers / Sala Gran

Or at least that's how I felt.
Zumindest war das mein Gefühl.

Presentació

Text: Ana Prieto Nadal

L'afganesa Nadia Ghulam, que va sobreviure al règim dels talibans sota una identitat masculina, ens ofereix el seu relat de vida. Conscient de la importància de controlar la seva història, puja a escena per transmetre un missatge d'autosuperació i d'esperança. Assistim a una història única, completament real. Nadia Ghulam relata com va prendre el nom del seu germà, mort a la guerra, i es va construir un personatge d'allò més creïble. Tot i la dura carcassa que s'havia construït, Nadia vivia tenallada pel pànic a ser descoberta; ni tan sols gosava cantar mentre treballava, per por que la seva veu delatés la seva feminitat.

L'espectacle, construït sobre la paraula, petites accions i la projecció d'imatges en moviment –gravacions realitzades durant el viatge de la companyia a l'Afganistan–, treballa amb la subjectivitat i l'experiència d'una supervivent que, més enllà d'erigir-se en representant de totes les víctimes de la guerra, és definida amb tots els seus matisos i complexitat, i que, lluny de la retòrica de la desesperació i de la ràbia, fonamenta el seu discurs en l'optimisme, la confiança i una extraordinària voluntat de lluita.

La companyia **La Conquesta del Pol Sud** explora les relacions entre individualitat i col·lectivitat amb un llenguatge que participa al mateix temps del documental, de la poesia visual i del teatre. Som davant un teatre documental en primera persona a través de testimonis que tracen la seva autobiografia en escena, en alternança amb projeccions i petites escenes ficcionades. A partir d'aquest testimoniatge i de la recerca documental duta a terme, es formulen qüestions de gran interès i d'abast sociopolític.

Fronteres i diversitat en un món globalitzat

El món en moviment. Els avenços en els mitjans de comunicació i la tecnologia han fet que tinguem la sensació d'estar cada vegada més connectats, que les fronteres s'estan desdibuixant i els espais i les distàncies es relativitzen. I sens dubte és així per alguns: l'executiu que té una reunió a Berlín i vol tornar a sopar a casa, la parella que pot mantenir el contacte a través de video-xat tot i estar a 10.000 km de distància, i l'amiga que ha marxat a viatjar pel món.

El món aixeca fronteres. Els països europeus es neguen a acceptar l'arribada de persones que estan fugint de la guerra; als Estats Units es proposa construir un mur per evitar el pas d'aquells que busquen feina i un futur millor. A Barcelona hi ha gent que ha de marxar del seu barri perquè els lloguers dels pisos han pujat i a la vegada hi ha gent que no en surt per por que l'enxampí la policia sense papers i els retornin al país d'on tant els va costar sortir.

De la mateixa manera que les fronteres es flexibilitzen per facilitar els negocis, el moviment de mercaderies i de persones amb poder i diners, també es fan més estrictes i hermètiques per a les persones que viuen en situació de pobresa, guerra o simplement han nascut amb un color de pell i un passaport equivocat. Així doncs, les fronteres no funcionen igual per tothom, la capacitat o incapacitat de moure's és relativa a d'altres factors socials i culturals.

“Per a l'habitant del primer món es desmantellen les fronteres nacionals tal com va succeir per a les mercaderies, el capital i les finances mundials. Per a l'habitant del segon els murs de controls migratoris, les lleis de residència i les polítiques de 'carrers nets' es tornen cada vegada més alts. Els fossats que els separen dels llocs desitjats i la redempció somiada es tornen més amples, i els ponts, al primer intent de creuar-los, esdevenen llevadissos”.

Turistas y Vagabundos, de Z. Baumann

El món entre la guerra i la pau. Tot i que en el racó de món on vivim dominen les retòriques de la pau, la guerra i els conflictes armats són una realitat en molts d'altres països. Ens arriben imatges espantoses de les guerres a Síria o l'Afganistan, o dels milers de refugiats que volen venir a Europa fugint de la guerra. Sabem que hi és però ens queda lluny i poques vegades tenim l'oportunitat de sentir un relat de guerra en primera persona.

El món divers. La diversitat cultural fa temps que és una realitat en el nostre entorn. La sèrie americana, la companya de classe senegalesa, el *falafel* que tant m'agrada menjar, els amics australians de l'Erasmus, els mobles de disseny nòrdic del tiet, els jugadors de la lliga brasilera que admiro. Cada vegada més ens trobem amb realitats culturals de les nostres, ens arriben a través dels mitjans, els productes que consumim o a través de les persones d'altres cultures que tenim a prop.

Però la diversitat cultural sovint s'interpreta d'una forma dual. Tan aviat és una riquesa que hem de conservar, un valor afegit, una experiència positiva; com una amenaça, una raresa o una dificultat. Tendim a veure d'una forma positiva tot allò de la cultura 'diferent' que és folklòric: la música, el menjar, els productes culturals i de consum. Però, què passa amb les persones i la seva forma de viure? En aquest cas, encara que costi de reconèixer, tenim més resistències a abraçar la diferència. És per això que la diversitat cultural és encara objecte de polèmiques i conflictes, ja que pot generar contrastos que no sempre som capaços d'entendre i interpretar.

L'etapa de l'adolescència és una etapa especialment important en el desenvolupament de la identitat, ja que els i les joves es troben en constants negociacions al voltant de qui i com són i volen ser. Malgrat saber que les persones que abandonen el seu país no ho han tingut gens fàcil, de vegades no els donem la millor benvinguda i es troben amb una societat plena de prejudicis i idees preconcebudes que dificulten que ens relacionem amb normalitat. Així, l'origen cultural o el color de la pell poden ser objecte d'inseguretats, vulnerabilitats i discriminacions.

La proposta de *Nadia* ens brinda una oportunitat única per abordar totes aquestes qüestions amb els i les joves, a partir d'una proposta de teatre documental que sens dubte no ens deixarà indiferents. El testimoni de la Nadia compartint les seves experiències a Kabul i Barcelona ens interpel·len i ens fan connectar amb una realitat que és tan dura com esperançadora.

Proposta pedagògica

Els centres educatius són un reflex de la societat i, per tant, també són diversos perquè acullen alumnat i professorat de diferents orígens socials i culturals. Els centres educatius són també un dels principals agents de socialització, a través dels quals es vehiculen missatges, models i normes associades als valors culturals i d'origen geogràfic.

Per aproximar-se la diversitat cultural des d'una mirada crítica i qüestionar els prejudicis i estereotips que existeixen, cal parlar obertament d'aquests aspectes amb els i les joves. No hem d'oblidar que segurament hi haurà alumnat especialment sensible al tema, i el fet de tractar-lo a l'aula pot donar lloc a bromes o comentaris desagradables. És important ser contundents i no permetre cap falta de respecte. El que cal és conèixer-nos bé, reflexionar críticament sobre com som i actuem, el nostre lloc a la societat i, sobretot, respectar la llibertat dels altres, encara que ens costi d'entendre les seves opcions.

Nadia és un espectacle que ens ofereix un gran ventall de possibilitats pedagògiques, que organitzem en aquesta guia seguint dos moments:

1. **Estimulació:** activitats prèvies a l'espectacle.
2. **Reflexió:** activitats posteriors a l'espectacle.

1. Activitats d'estimulació

Abans de l'espectacle és important informar a l'alumnat del que aniran a veure i, en aquest cas, treballar alguns aspectes sobre el tema per tal de donar eines per a comprendre'l i gaudir-lo millor. Nadia és un espectacle amb molt de contingut i, per tant, tot el que puguem haver treballat a l'aula prèviament ajudarà a fer aquesta experiència més enriquidora.

Les activitats que es detallen a continuació persegueixen els següents objectius generals:

- Situar als i les joves en el context de l'Afganistan i la guerra
- Identificar les imatges que tenim sobre la vida de les dones a l'Afganistan
- Generar interès i estimular la curiositat cap a l'espectacle

1 Activitat: Els conflictes armats del món

Material:

– *Informe alerta 2018*, elaborat per l'escola de cultura de pau de la UAB (Annex 1)

– Podem demanar a l'alumnat que porti diaris dels últims mesos per fer una petita cerca a l'aula o bé que busquin informació sobre alguna guerra que estigui passant actualment.

Iniciarem l'activitat amb una petita conversa en grup:

– Coneixeu alguna guerra que s'hagi donat en el passat? Quines?

– Recordeu alguna notícia que hagueu vist o llegit últimament que parli de guerra?

– Coneixeu algun conflicte armat que s'estigui donant actualment?

– A on?

– Sabeu per què s'està donant el conflicte?

Anirem apuntant a la pissarra tot allò que vagi aportant l'alumnat. Si porten diaris fins i tot podem fer un petit mural amb fotografies o retalls de les notícies sobre la guerra. Seguidament, repartirem el material de l'Annex 1 d'aquesta guia, elaborat per l'escola de cultura de pau de la Universitat Autònoma de Barcelona i l'interpretarem conjuntament.

– Què s'observa en el mapa? I en les diferents infografies?

– On es situen la majoria dels conflictes armats? Per què creus que passa això?

– Podem reconèixer els conflictes que hem identificat en la primera part de l'activitat? N'hi ha que desconeixem?

– Per què creus que hi ha conflictes que no surten tant als mitjans de comunicació?

Després d'aquestes reflexions, situarem al mapa l'Afganistan i Barcelona i explicarem a l'alumnat que la història que anirem a veure passa entre aquestes dues localitzacions.

2 Activitat: Què sabem de l'Afganistan

Què sabem de la guerra de l'Afganistan? Què hem sentit a les notícies? Per què hi ha guerra i des de quan? Aprofitant els coneixements previs que segur que l'alumnat té sobre aquest conflicte armat, amb aquesta activitat acabarem de situar alguns fets i factors per poder tenir una imatge més detallada del context de l'espectacle. Repartirem una targeta vermella i una verda a cada persona (pot ser també un tros de cinta o fins i tot bolígrafs de dos colors diferents). Llegirem una dada i aixecaran la targeta o objecte segons creguin que és certa o falsa.

DADA	PAUTA PER AL COMENTARI
<i>La guerra de l'Afganistan ja té 18 anys d'història.</i>	CERT. La guerra va començar l'any 2001 quan els EUA van envair el país amb les seves tropes. Ha estat anomenada "la guerra eterna", donat a la llarga durada del conflicte armat.
<i>La capital de l'Afganistan és Bagdad.</i>	FALS. La capital de l'Afganistan és Kabul. Bagdad pot ser que ens soni perquè és la capital de l'Iraq, un altre país que es troba en un conflicte armat.
<i>Els atemptats de l'11 de setembre a Nova York van ser el detonant de l'ocupació del país.</i>	CERT. El conflicte armat esclatà com una resposta dels Estats Units als atemptats de l'11 de setembre de 2001. Els atemptats van ser reivindicats pel moviment Al-Qaida i les seves bases es trobaven a l'Afganistan.
<i>Durant l'ocupació el 2001 es van arribar a desplegar 130.000 soldats de 51 països.</i>	CERT. Tot i que des de l'any 2011 les tropes s'han anat retirant fins a quedar-ne uns 13.500 soldats, dels quals 8.000 són dels EUA.
<i>El conflicte a l'Afganistan és un conflicte d'alta intensitat.</i>	CERT. Més de 32,000 civils morts i al voltant de 60.000 ferits en una dècada.
<i>Les conseqüències principals del conflicte armat són les persones mortes i ferides.</i>	FALS. Les persones també es veuen obligades a desplaçar-se. Els anys 2017-2018 van haver-hi 2 milions de persones desplaçades a l'interior del país i més de 2.6 milions de persones refugiades afganeses en diferents països.

L'Estat Espanyol s'ha mantingut al marge de la guerra de l'Afganistan.

FALS. L'Estat Espanyol va participar de la guerra enviant les seves tropes, juntament amb 135 països més que van donar suport als Estats Units. Encara queden algunes tropes de l'exèrcit espanyol a Kabul.

La guerra a l'Afganistan és una de les guerres més cares de la història.

CERT. Es calcula que el cost de la guerra va ser de més de \$100 bilions anuals fins el 2012. L'any 2018 els Estats Units han gastat \$45 bilions en la guerra l'Afganistan.

L'objectiu de la guerra és lluitar contra la presència d'Al-Qaida al país.

FALS. L'enemic ha anat canviant amb el temps. Primer van ser els talibans, després Al-Qaida i ara l'Estat Islàmic.

Des que s'han anat retirant la majoria de les tropes internacionals, el conflicte és cada vegada menor.

FALS. El nombre de víctimes ferides i mortals ha augmentat des de l'any 2009, arribant a una xifra històrica el 2018: 3804 morts i 7189 persones ferides.

Aprofitarem per parlar sobre aspectes que els cridin l'atenció, coses que els sorprenguin, dubtes i preguntes que tinguin sobre el conflicte. Aquestes nocions bàsiques ajudaran a l'alumnat a comprendre millor el context on la Nadia passa la seva infància i joventut.

3 Activitat: Imaginem la Nadia

Material: Informe alerta 2018 (Annex)

Tot mirant l'informe alerta 2018! Que hem utilitzat en l'activitat anterior, ens fixarem en la següent dada: 75% dels conflictes armats van tenir lloc en contextos amb desigualtats de gènere greus o molt greus.

- Per què creus que aquesta dada és rellevant?
- Creus que la guerra afecta igual als homes que a les dones?
- Quines dificultats afegides poden tenir les dones en un context de guerra?
- Per què creus que això passa?

La Nadia, la protagonista de l'espectacle que anirem a veure és una dona que va néixer i créixer a l'Afganistan. Demanarem a l'alumnat que tanqui els ulls durant un minut i s'imagini a la Nadia.

- Com has visualitzat la Nadia? Quin aspecte deu tenir?
- Com creus que és ser la seva personalitat?
- Com imagines la seva vida a l'Afganistan?
- Com creus que va afrontar la guerra?
- Per què creus que ara és aquí i ha decidit explicar la seva història?

A través del diàleg, anirem recollint els diferents aspectes sobre la imatge que tenim de les dones a l'Afganistan. Podem reflexionar sobre com hem arribat a aquestes creences, si és que hem rebut informació dels mitjans de comunicació o bé perquè coneixem alguna persona propera de l'Afganistan. No desmentirem cap creença, aquesta activitat té l'objectiu de destapar les imatges i informacions que tenim de les dones a l'Afganistan abans de conèixer la Nadia, una dona que segurament trencarà amb algun d'aquests esquemes.

Tancament de la sessió

Finalment, recordarem a l'alumnat l'espectacle que anirem a veure. Nadia ens explica en primera persona la història de la seva vida. Una història amb situacions i reflexions que no ens deixaran indiferents.

Tot el que hem treballat a la sessió ens ajudarà a comprendre millor l'espectacle.

El teatre documental és una tècnica que parteix de personatges reals que es representen a ells mateixos a l'escenari. Per tant, aquesta és una història real sobre la mateixa actriu protagonista.

Segur que tenen molts dubtes i aquest tema ha generat interès. Convidem a pensar preguntes per a fer després de l'espectacle, en el moment del col·loqui. També en seguirem parlant a la sessió posterior a l'espectacle.

2. Activitats de reflexió

Sentir la història de la Nadia segur que ens ha generat reflexions i sentiments que tenim ganes de comentar. És important reprendre el debat el debat per aconseguir compartir les reflexions i aprofundir en les temàtiques de l'espectacle. A més a més, sovint hi ha joves que es queden amb ganes de participar en el col·loqui posterior, per motius diversos. El grup-classe és un espai més reduït i un ambient de confiança per tal de poder-se expressar.

Tot i que és complicat condensar tots els temes que tracta una obra tant completa com aquesta, a continuació us proposem unes pautes per a guiar el debat, amb els següents objectius:

- Resoldre dubtes i reforçar els missatges de Nadia
- Compartir les reflexions i sensacions que l'espectacle ens ha generat, no només les positives, sinó també les incomoditats
- Identificar canvis en les opinions dels i les joves envers les temàtiques que planteja Nadia

1 Activitat: El gènere com a obstacle i oportunitat

Iniciarem l'activitat parlant de les coses que ens hagin sorprès de la vida que descriu la Nadia sota el règim talibà. En destacarem la prohibició d'escoltar música, l'existència limitada de mitjans de comunicació i normes constants sobre com vestir i viure. En particular, ens fixarem en les normes en relació al gènere. Demanarem als joves que per parelles pensin una llista de 5 coses que els nens/homes poden fer i les dones no, segons ens ha explicat la Nadia.

En l'espai públic Anar a la plaça i al mercat, anar amb bicicleta

En l'àmbit econòmic Només els homes poden treballar i participar dels negocis

En l'accés al coneixement Només els homes poden estudiar i llegir llibres de la biblioteca

A continuació iniciarem un petit debat sobre les desigualtats entre homes i dones en aquests àmbits, o d'altres que puguin sorgir en la conversa.

– Per què creus que existeixen aquestes diferències?

– Quines d'aquestes activitats són bàsiques per sobreviure en un context de guerra?

– Què creus que passa en una família on no hi han homes? Creus que és una situació que es pot donar en un conflicte armat?

– Creus que és just que els homes tinguin més facilitats per tenir una vida millor?

– Creus que les desigualtats entre homes i dones són molt més significatives en un context de guerra? Per què?

Les desigualtats de gènere sempre són injustes, passin on passin. En un context de guerra poden significar una qüestió de vida o mort, ja que les dones tenen moltes més dificultats per accedir a recursos i diners. No només això sinó que les guerres empitjoren les desigualtats i situen a les dones en contextos més vulnerables. Així, a més a més de les conseqüències generals de la guerra, les dones pateixen violències específiques pel fet de ser dones, com les diverses formes de violència sexual (violacions, prostitució forçada, esclavatge, embarassos no desitjats).

La Nadia té una brillant idea per afrontar la guerra i evitar algunes d'aquestes conseqüències. Inicia la seva transformació en l'Ezmarai per necessitat, la família ha d'aconseguir diners per menjar i sobreviure. Construeix el personatge inspirant-se en el seu germà i mica en mica es va donant de la llibertat que li aporta actuar com un noi.

- Què et sembla la idea que va tenir la Nadia?
- Com se sent la Nadia quan és l'Ezmarai?
- Com la tracta la gent?
- Què li aporta de positiu?
- Quines contradiccions té?
- Què la fa sentir incòmoda?
- Què creus que vol dir quan expressa que “era lliure i esclau al mateix temps”?

De la mateixa manera que la Nadia se sent lliure i amb moltes més possibilitats en estar sota la identitat de l'Ezmarai, també se sent impostora i que està vivint una mentida.

Segurament tots i totes tenim, en certa manera, uns personatges assumits que ens fan la vida més fàcil.

- Quins personatges representes en la teva vida?
- En què t'aporten seguretat? Com et fan sentir?
- Quines contradiccions et porten? Per què?

Sovint els mitjans de comunicació ens presenten imatges estereotipades de les persones d'altres cultures. En el cas de les dones afganeses, les veiem sempre amb burka i les pensem sotmeses, passives i víctimes d'un règim molt masculista. La Nadia contrasta amb aquesta imatge tot oferint un model de dona creativa, valenta i amb determinació per realitzar els seus somnis. És important fer visibles aquest tipus de models per evitar reproduir estereotips que amaguen una altra cara de la realitat. Si bé és veritat que en el context afganès hi ha fortes desigualtats de gènere i violència cap a les dones, això no vol dir que elles siguin passives o estiguin anul·lades. Hi ha dones que estan lluitant pels seus drets i per canviar aquestes situacions, sigui en l'àmbit públic o –com la Nadia- en el seu dia a dia.

ACTIVITAT COMPLEMENTÀRIA:

La lluita pels drets de les dones a l'Afganistan

Per grups, cerqueu informació sobre dones afganeses que hagin destacat per la seva lluita pels drets i la igualtat de les dones a l'Afganistan. Feu un petit mural de cada una explicant els motius de la seva lluita i les seves contribucions als drets de les dones. Us en deixem alguns noms per començar la cerca. Elles són polítiques, escriptores, artistes i diplomàtiques que estan contribuint a canviar la situació de les dones a l'Afganistan: **Sonita Alizadeh, Sediqa Balkhi, Wazhma Frogh, Chékéba Hachemi, Adela Mohseni, Homeira Qaderi, Adela Raz, Aziza Siddiqui.**

2 Activitat: L'educació per canviar la nostra història

La Nadia creu fermament que l'educació és una eina bàsica per canviar el curs de la seva història.

- Per què creus que és tan important per la Nadia aprendre?
- “Les persones que saben més són les més respectades”, diu la Nadia. Hi estàs d'acord? Per què?
- En què creus que la pot ajudar tenir coneixements en una situació de conflicte armat? Quines oportunitats li ofereix?
- “Aprendre és molt important, si saps coses no et poden enganyar”, pensa la Nadia. Hi estàs d'acord? Per què?
- És important aprendre per a tu? Per què?
- En quins llocs aprens? Què aprens a cada context?
- En què et pot ajudar el coneixement? Com pot canviar el teu futur?

Sovint, quan coneixem una persona que no ha anat mai a l'escola o arriba d'un altre país, pensem que “no sap res” o “no és intel·ligent”. La història de la Nadia ens pot recordar que segurament aquella persona té moltíssims coneixements i habilitats que poden ser complementaris als nostres, només cal facilitar un espai on els podem compartir.

Llista d'habilitats

Segurament estarem d'acord que la Nadia, abans i tot d'anar a l'escola, ja era una persona molt sàvia. Demanarem a l'alumnat que faci una llista d'habilitats que la Nadia ha après al llarg de la vida: Aprendre a cosir només mirant, desbrossar, treballar al camp, ensinistrar coloms, fer intercanvis, invertir els guanys, construir un pou, entre d'altres. Si pensem en les nostres habilitats i on les hem après, ens adonarem que no només aprenem a l'escola, sinó que al llarg de la vida totes les experiències que tenim ens aporten coneixements i habilitats que ens ajuden a afrontar els reptes vitals i professionals en els que ens trobem.

- Què penses quan algú et diu que no ha anat a l'escola?
- I si arriba una persona nova a l'institut que no sap parlar català ni castellà?
- Creus que li costarà aprendre? Per què?
- Què podem fer per ajudar a facilitar l'aprenentatge?
- Què creus que podries aprendre de la Nadia? I de les altres persones que arriben després de viure situacions semblants?

3 Activitat: Volem acollir?

Material: Annex 2, materials elaborats per la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat

La Nadia arriba a Badalona, el lloc que serà la seva nova casa.

- Què pensa la Nadia quan arriba?
- Què li sorprèn del lloc? I de la gent?
- Què li agrada? Què no li agrada?
- Creus que li costa adaptar-se a les noves situacions?

Arribar a un lloc nou

Arribar a un lloc nou no és fàcil. La Nadia, com la resta de persones que arriben d'altres països han d'adaptar-se a unes noves normes i maneres de fer. Tot allò que a nosaltres ens pot semblar "normal" pot ser difícil d'entendre i fins i tot practicar: una nova forma de vestir, aprendre l'idioma i els costums culturals. Posem-nos per un moment en el seu lloc i pensem que acabem d'arribar en un altre país.

- Com t'agradaria sentir-te?
- Què penses que t'ajudaria? Qui?
- Què et faria sentir vulnerable?
- Què penses que fa sentir segura a la Nadia?
- Per què creus que decideix revelar la seva identitat a les amistats de l'Afganistan? Quin efecte té això?
- Què creus que podem fer per ajudar a persones com la Nadia que arriben d'altres països?

Sort o miracle??

La Nadia té la sort (o, com ella diu, el “miracle”) de trobar una família que l’acull a casa seva, “gent bona” que l’ha ajudat. Però això no vol dir que obliidi tot allò que deixa enrere: els amics, la família, la feina, els coneguts, els paisatges de Kabul. Sovint quan coneixem a les persones pensem que són com un full en blanc. Però, al contrari, venen carregades d’experiències i coneixements. A partir d’ara, quan veiem una persona d’un origen diferent, sigui pel color de pell, sigui per el seu accent quan parla, podem pensar les dificultats que ha hagut de passar per arribar fins aquí i les experiències i habilitats que tenen i que ens poden suposar un aprenentatge si els compartim.

La Nadia és només un cas d’entre moltes de les persones que es veuen obligades a marxar del seu país per causa d’un conflicte armat. Són **persones refugiades**. Malauradament, moltes d’elles encara es troben en camps de refugiats i no han aconseguit arribar a un destí segur on poder iniciar una nova etapa de la seva vida. Llegiu i comenteu el material de l’Annex 2, que forma part de la Maleta Pedagògica de la Comissió Catalana d’Ajuda al Refugiat. En ella hi trobareu un seguit de rumors i idees que sentim sovint sobre les persones refugiades. Podeu dir en veu alta una de les idees que exposa la fitxa i preguntar a l’alumnat si hi està d’acord. Amb les pautes que es donen guiarem el debat. També podem repartir-les en petits grups perquè les parlin, discuteixin i després compartiu les reflexions amb la resta de companys/es de l’aula.

ACTIVITAT COMPLEMENTÀRIA:

Treball de recerca

Organitzeu petits grups de recerca sobre d’altres llocs del món i compartiu la informació que hagueu trobat.

- Algunes cultures indígenes reconeixen l’existència d’un **tercer gènere**, que agrupa característiques masculines i femenines.
- Els indígenes nord-americans reconeixen la figura de les persones **dos esperits**, que barregen trets masculins i femenins, tant en la forma de vestir com en els rols que desenvolupen.
- A l’Índia hi ha més de 5 milions de **hijra**, persones amb un cos masculí que es vesteixen amb roba femenina i que no s’identifiquen com a dones ni com a homes.

Tancament de la sessió: Un missatge d'esperança

Finalitzarem la sessió amb un moment de tancament, on demanarem als i les joves que facin una petita valoració de l'experiència que han pogut viure a través de l'espectacle de Nadia.

- Què us emporteu de l'experiència d'haver vist aquesta obra de teatre documental?

- La recomanàrieu?
Per què?

- Penseu que us ha ajudat a entendre una mica més el món?
En quin sentit?

Per acabar,
ens quedem amb un
missatge de superació
i esperança:
*Després de cada nit,
hi ha un dia. Aquest
és el meu dia.*

Proposta Pedagògica:

Alba Castellsagué,

Mestra i Antropòloga Social i Cultural

Text de presentació:

Ana Prieto Nadal

Organitza:

Àrea de Públics del Teatre Auditori de Granollers

Més informació i contacte:

Tracy Sirés Neal

tsires@teatreauditori.granollers.cat

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual

CC BY-NC-SA

Aquesta llicència permet a qualsevol persona mesclar, adaptar i construir a partir de la vostra obra sense finalitat comercial, sempre que us en reconeguin l'autoria i mantinguin llicència en les seves noves creacions.

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

**www.teatreauditori
degranollers.cat**